

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 43260-02-18 סוריאנו נ' דרוקר

מספר בקשה: 14

לפני כבוד השופט רונן אילן

המבקש: וולטר צבי סוריאנו

נגד

המשיב: רביב דרוקר

החלטה

לפני בקשה לחיוב הנתבע בגילוי מסמכים (ספציפי וכללי), מענה לשאלון, מתן פרטים נוספים והודאה בעובדות.

1. בתובענה שבמסגרתה ניתנת החלטה זו, עותר המבקש (התובע) לחיוב המשיב (הנתבע) בתשלום פיצויים בסך של 500,000 ₪, בטענה להוצאת לשון הרע. בתמצית, לפי הנטען בכתב התביעה, בראיון שנערך עם המשיב ב"גלי צה"ל" ביום 11.2.18, הציג המשיב את המבקש כמי שקשור לפעולות של התחקות והשגת מידע על חוקרים במשטרת ישראל, ובהקשר החקירות שהתנהלו בקשר עם ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו. הצגת המבקש כמי שמעורב בפעילות שכזו ופרסום שמו, כך נטען, מתיימרים לקשור את המבקש לעניינים להם אין הוא קשור ומהווים הוצאת לשון הרע, שמכאן התובענה. בכתב ההגנה, כופר המשיב בטענות המבקש וטוען שמדובר בתביעת השתקה. לטענת המשיב, בתמצית, הפרסום כלל איננו מהווה הוצאת לשון הרע, הטענה לקשר שבין המבקש למעקב אחר חוקרים פורסמה עוד קודם לראיון עם המשיב, והמשיב בכלל הביע בקורת על הפצת מידע שכזה. בבקשה זו, טוען המבקש שיש לחייב את המשיב להשלים את ההליכים המקדמיים, ובמסגרת זו גם לחייב את המשיב למסור תצהיר גילוי מסמכים (כללי וספציפי), להשיב בתצהיר על שאלון, ולמסור פרטים נוספים על הנטען בכתב ההגנה. הבקשה הוגשה חודשים רבים לאחר שהושלמה הגשת כתבי הטענות, כשבועיים לפני המועד שנקבע לשיבת קדם משפט ראשונה.
2. תקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן: "התקנות"), בין היתר, מסדירות את אופן השלמת ההליכים המקדמיים בבירור תביעה אזרחית. על רקע בקשות המוגשות חדשות לבקרים בטענה לאי השלמת ההליכים המקדמיים כדבעי, קובעות התקנות סד זמנים, המיועד להבטיח בירור יעיל של הבקשות. כך מורה תקנה 120 (א) בתקנות:

בעל דין לא יהא רשאי לבקש מבית המשפט או מהרשם לתת צו למסירת שאלון או לגילוי מסמכים, אלא אם כן פנה לבעל דינו, תוך שלושים ימים מיום המצאת כתב ההגנה האחרון או כתב התשובה, לפי המאוחר יותר, בבקשה בכתב להשיב בתצהיר על השאלון או לגלות בתצהיר את המסמכים ובעל הדין לא נענה לבקשה תוך שלושים ימים מהיום שנמסר לו כתב הבקשה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 43260-02-18 סוריאנו נ' דרוקר

מועדים אלו נועדו להבטיח השלמה יעילה של ההליכים המקדמיים, כזו שתיעשה מבעוד מועד ותאפשר השלמת ההליכים המקדמיים מצב בו יתגלעו חילוקי דעות בין הצדדים, עובר לקדם המשפט.

בעניין דנא, הוגש כתב ההגנה ביום 17.4.19, מכתב הדרישה של המבקש נשלח ביום 30.10.19, תגובת המשיב הכוללת סירוב להיענות לבקשה ניתנה כבר ביום 28.11.19, אולם בקשה זו הוגשה אך ביום 1.1.20, כאשר ישיבת קדם המשפט קבועה ליום 15.1.20.

אם כך, לא זו בלבד שהבקשה הוגשה באיחור ניכר, בהתעלם ממסגרת הזמנים הקבועה בתקנות, בלי ליתן הסבר ובלי לבקש ארכה, אלא שמשמעותה הברורה הינה דחייה של קדם המשפט. ואכן, בד בבד עם הבקשה גם עתר המבקש לדחיית מועד קדם המשפט.

לכך לא ניתן להסכים. לפיכך, בכל הנוגע לחלק בבקשה המתייחס להשלמת גילוי המסמכים והמענה לשאלון – הבקשה נדחית בלא צורך בתגובה כבר נוכח האיחור בהגשתה.

4. למעלה מהצורך, נוכח האיחור בהגשת הבקשה, יש להדגיש שנמצאו קשיים לא מבוטלים בבקשה עצמה בהתייחס לגילוי המסמכים והשאלון, גם בהתעלם מעיתוי הגשתה.

4.1. החלק הראשון של הבקשה עוסק בסירוב המשיב להיענות לדרישה לגילוי ספציפי של מסמכים.

א. עיון במכתב הדרישה של המבקש, מלמד כי במסגרתו נדרש המשיב להעביר לעיון המבקש שלל מסמכים, אשר הדרישה להם משתרעת על פני למעלה מ-40 סעיפים ותתי סעיפים. עוד טוען המבקש כי סירוב המשיב להיענות לבקשה בטענה להכבדה יתרה, חסר יסוד ואינו מתיישב עם הפסיקה הרלוונטית.

ב. ככלל, נקודת המוצא בבחינתה של בקשה לגילוי מסמכים, הינה שיש להורות על גילוי מרבי של מסמכים. גילוי אשר יאפשר פרישת תמונה עובדתית רחבה של יריעת המחלוקות. עם זאת, ובטרם בכלל יש מקום להידרש לאינטרסים נוגדים (כגון חיסיון או אותה הכבדה נטענת), יש לבחון אם המסמכים המבוקשים רלוונטיים לזירת המחלוקות. מסמך שאיננו רלוונטי אין צורך לגלות בלי כל קשר לשאלת החיסיון או ההכבדה האפשריים (ראו למשל: רע"א 4627/14 פז חברת נפט בע"מ נ' ישראל דיעי [פורסם בנבו] 10.11.14, פסקה 8).

ג. עיון בבקשה מלמד שאין בה ולו ניסיון להסביר מה לאותם מסמכים לגביהם מתבקש הגילוי, ולמחלוקות העומדות להכרעה. מחלוקות הנסבות, כזכור, סביב הטענה להוצאת לשון הרע בראיון ברדיו.

כל שנטען כדי להסביר את הבקשה בכלל ואת ההיקף הרחב של הגילוי הספציפי המתבקש, הוא הטענה שהמסמכים נזכרים בכתב ההגנה (למשל סעיף 10 בבקשה). טענה זו לאו טענה היא.

אזכורו של מסמך איננו הופך אותו לכזה שרלוונטי לבירור המחלוקות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 43260-02-18 סוריאנו נ' דרוקר

- ועיון ברשימת המסמכים שהעיון בהם מתבקש מקשה שבעתיים על הבנת הרלוונטיות. כך, למשל, לא ניתן להבין מה למחלוקות ולדרישה לעיין ב"רשימה הכוללת את שמם של בכירים" או "דו"ח מבקר המדינה" או "פרסום בעיתון מעריב".
- ד. זאת ועוד, כפי שאכן מציין המבקש בבקשה, רשאי המשיב להתנגד לדרישה לגילוי מסמכים, כאשר זו מסתברת כבלתי סבירה. כזו שעלולה להכביד יתר על המידה. והכבדה שכזו, איננה נמדדת רק באפשרות שנדרש מבעל דין "לייצר מסמכים" אלא במידת המאמץ שנדרש המשיב להשקיע כדי להיענות לבקשה. במצב שכזה נוצרת מעין "מקבילית כוחות", כך שככל שמידת ההכבדה גדלה כך גם צריכה לגדול מידת הרלוונטיות של המסמכים שמבקשים לגלות. ובעניין דנא, לבד מדרישה שהיא לבדה משתרעת על פני סעיפים רבים ומנוסחת בלשון רחבה, אין כל ניסיון להסביר את מידת הרלוונטיות למחלוקות.
- ה. ולפיכך, מעבר לאיחור בהגשת הבקשה, אופן דרישה זו לגילוי מסמכים, בלי ניסיון להסביר את הרלוונטיות ובהיקף שנראה על פניו כמבטא הכבדה יתרה ומיותרת, איננו מצדיק היענות לבקשה.
5. החלק השני של הבקשה מתייחס לשאלון שהופנה למשיב, ושעליו הוא מסרב להשיב.
- א. בדומה לכללים המתייחסים לגילוי מסמכים, עוד מקדמת דנא נקבע כי תנאי הכרחי לחיוב בעל דין במענה על שאלון, הינו היות השאלות רלוונטיות "לעניין הנדון" (ע"א 41/49 ויקטור כיאט נ' לואי כיאט פ"ד ג(1) 113).
- תכליתו של השאלון הינה הרי השגת מידע שיסייע בהוכחת טענות או סתירת עמדת הצד שכנגד. עניינים שאינם נדרשים להכרעה במחלוקות, לא יכולים להיות חלק משאלון אפילו אפשר שהם עולים מכתבי הטענות.
- ב. עיון בבקשה מראה שאין ולו ניסיון להראות מה לאותן שאלות שנשאלו ולמחלוקות שיש להכריע בהן. מה, למשל, ומתוך הדוגמה שמובאת בבקשה עצמה, לאפשרות שהמשיב פנה בעבר למשטרת ישראל בבקשה לקבלת מידע על המבקש, ולמחלוקות נשוא התביעה.
- או, דוגמא נוספת מתוך הבקשה, מה ל"הדלפות משטרות הנוגעות בחקירות נתניהו" ולמחלוקות נשוא התביעה.
- בהיעדר ניסיון להראות מה רלוונטיות יש לשאלות למחלוקות נשוא התביעה, ובשים לב לכך שעל פניו אין כזו רלוונטיות בשאלות, די בכך כדי לדחות את הבקשה.
- ג. ואף בקשר לשאלות עולה שאלת ההכבדה. גם ביחס לשאלון תנאי נוסף לחיובו של בעל דין להשיב על שאלון, הינו הימנעות מהכבדה מיותרת.
- הליכים מקדמיים של מענה לשאלון, אינם מקום לעריכת חזרה גנראלית לקראת המשפט ולא כל שאלה אשר תותר בחקירה נגדית תותר גם במסגרת שאלון. המגמה היא "למצוא את האיזון הנכון בין הצורך לתת לבעל הדין כלים נאותים, כדי לברר את אשר באמתחתו של יריבו, ומנגד כדי שלא להכביד יתר על המידה על ההליך כולו"

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 18-02-43260 סוריאנו נ' דרוקר

ש. לוי, תורת הפרוצדורה האזרחית, מבוא ועקרונות יסוד, עמ' 150). כך גם שאלות המצריכות את בעל הדין להיכנס לפני ולפנים לעניינים שבמומחיות, עלולות להיחשב כהכבדה על בעל הדין (תא (ח"י) 1657/00 אגבריה חאמד קטין נ' ד"ר פריש ליאון [פורסם בנבו] 28.10.2004).

ד. השאלון בגינו הוגשה בקשה זו, כולל עשרות שאלות. קשה להבין, גם אין ניסיון לעשות כן, מדוע בירור תובענה שכזו בטענה להוצאת לשון הרע, מחייב מענה לשאלות כה רבות. מדוע, לשם הדוגמא, בירור הטענה לפרסום לשון הרע מחייב התייחסות של המשיב למחשבות של "גורמים בליכוד" (שאלה 15 בשאלון). וכך, אף כמות השאלות בשאלון מעוררת את הרושם של ניסיון להכבדה מיותרת.

6. החלק השלישי של הבקשה מתייחס לסירוב משיב ליתן פרטים נוספים. מהאמור בבקשה עולה שבמכתב מיום 30.10.19 דרש המבקש מהמשיב מתן פרטים נוספים, ברם הדרישה נדחתה בטענה להכבדה, טענה חסרת בסיס לשיטת המבקש. כך עותר המבקש לחיוב המשיב גם במתן אותם פרטים נוספים שפורטו במכתבו. האפשרות לחיוב בעל דין במתן פרטים נוספים מוסדרת בתקנה 66 בתקנות. הליך זה איננו מיועד להוות הקדמה להגשת ראיות או נימוקים, אלא בסך הכל לסייע בגיבוש הפלוגתאות שבין הצדדים, למען יעילות הדיון וחיסכון בזמן (אורי גורן, סוגיות בסדר דין אזרחי, מהדורה עשירית, עמ' 143).

עיון בבקשה מלמד שאין ולו ניסיון להראות מה לאותם פרטים נוספים שנדרשו מהמשיב, והצורך בגיבוש הפלוגתאות שעומדות להכרעה. עיון ברשימת הפרטים הנוספים עצמה, אך מגדיל את הקושי. כך, למשל, לא ברור מה לדרישה מהמשיב לפרט "מדוע לא האמנת כי עמדה זו אינה נכונה ומה מקור אמונה זו" (סעיף 3.3.1 בדרישה) ולגיבוש הפלוגתאות. כך אף לא ביחס לדרישה לפרט "על אודות מהות היחסים, ככל שקיימים כאלה לשיטתך, בין מרשי לראש הממשלה" (סעיף 3.8.1 בדרישה). בהיעדר כל ניסיון להצביע על קשר בין הפרטים הנוספים שנתבקשו והפלוגתאות העולות מכתבי הטענות, לא ברור מה בסיס יש לפן זה של הבקשה.

7. לבסוף, עותר המבקש לחיוב המשיב בהוצאות הכרוכות בהוכחת עובדות שונות, בטענה שהמשיב סירב להודות בהן.

עתירה זו מוזכרת בפתח הבקשה, אך איננה זוכה עוד להתייחסות בהמשך הבקשה ואין לה הסבר. על כל פנים, האפשרות שייעשה חיוב בהוצאות על רקע אי הודיה בעובדות מתבררת בתום המשפט, ולא בראשיתו. לעת זו, נרשמה הטענה שכך בקש המבקש, ונפקותה, ככל שתהא כזו, תתברר במהלך בירור התביעה.

8. כך ניתן לסכם. אותם חלקים בבקשה בהם נדרש המשיב לגילוי מסמכים ספציפי ומענה לשאלון, כוללים עתירה שלפי תקנה 120 (א) בתקנות הוגשה באיחור, בלי הסבר, בלי לבקש ארכה. די במחדל זה כדי להצדיק את דחיית חלק זה של הבקשה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 43260-02-18 סוריאנו נ' דרוקר

ניתן היה לבחון הקלה עם המבקש, אם היה עולה הרושם שהדרישה לגילוי וספציפי ולמענה לשאלון הינה דרישה מידתית, לגילוי ספציפי של מסמכים רלוונטיים, ולמענה לשאלות ממוקדות לעניינים שבמחלוקת. עיון בבקשה מלמד שלא זה המצב. הדרישות רחבות להפליא, לא ממוקדות, לא מוסבר הקשר למחלוקות, ועולה רושם ברור של הכבדה מיותרת. גם בכך הצדקה לדחיית חלק זה של הבקשה.

אותו חלק בבקשה המתייחס למסירת פרטים נוספים איננו כולל הסבר מה לאותם פרטים נוספים שנדרשו מהמשיב, והצורך בגיבוש הפלוגתאות שעומדות להכרעה, שלכן אף לו אין יסוד. ולבסוף, הטענה לחיוב בהוצאות בגין אי הודיה בעובדות תתברר במהלך בירור התביעה ואיננה מצדיקה כל סעד לעת זו.

נוכח כל האמור לעיל, אני דוחה את הבקשה ללא צורך בתגובה.

ניתנה היום, י"א טבת תש"פ, 08 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.

רון אילן, שופט

